

Gün Batımı

– marcel · 15 Temmuz 2012

Renklerin, rüyaların içine, tüm huzuruyla kavuştuğu an... Zamanın göz yaşlarını; ansızın, tüm sihriyle mutluluğa dönüştüren an... Gün batımı... Gökyüzünün insanı doyasıya mutlu eden şiirsel zamanı... Bir gün batımı kadar yakın olmak yaşama... Bir gün batımı kadar arzulu olmak aşka...

Siz hiç gün batımını, tüm hüznülerinizden arınarak sindirdiniz mi ruhunuza? Kızıl, pembe ve mavinin, adeta aşk adına çiftleşmesi ve güneşin yakıcı güzelliğinin yerini gecenin sessiz coşkısına bırakması... Eğer yalnız izliyorsanız, kendinizle çoğalrsınız. Tüm düşleriniz gün batımına karışır gerçek olmak üzere... Yaşam; şeklini, yaşattıklarını, yaşatacaklarını gökyüzüne yansıtır o an. Yalnızlığınız, gün batımında yuvalanır. Dalar gidersiniz bin bir tılsımlı zamanın akışına. İstemeseniz de; günbatımı, göz yaşlarınızı alır kendine. İlmek ilmek dokursunuz düşüncelerinizi, gün batımının gizemli deseninde... Yalnızlığınızın kalbinde, umutlarınız daha bir yeşerir siz gün batımına yaklaştıkça. Umut ve gün batımı arasında yıkılmaz bir köprü oluşur. Çünkü günbatımı aslında yeni umutların, coşkuların doğumudur. Gün batarken, siz doğarsınız. Gün batarken, siz de çoğalrsınız; yeni doğacak günlerin müjdesiyle...

Eğer sevdiğinizle izliyorsanız; sevdiğinizle, sevdiğinizin yüreğiyle çoğalrsınız. Yüreğinize nakşolur, gün batımından yansıyan sevgi ışığı... Gökyüzünden sevginize aks eden sıcaklıkla daha bir sıkı tutarsınız sevdiğinizin elini. Gün uykusuna yatarken, siz aşkınız için bir kez daha uyanmış olursunuz ; her gün batımında, bir kez daha gün batımının arınmış sevdasıyla uyanacağınızı bilerek... İlk önce gözlerinizle sonra kalbinizle seyretmeye başlarsınız gün batımını. Her bakışınızda biraz daha dokunursunuz gün batımının içinde saklı masalınıza. Dokundukça, asla ihanet edemeyeceğinizi, hep sadık kalmanız gerektiğini hissedersiniz gün batımına. Baktıkça, gün batımının kıvrımlarında gizli kıyısını fark edersiniz. Sevdiğinizle yürürsünüz rüyalarla dalgalanan o kıyıda. Gün batımını, siz ve sevdiğiniz gökyüzüne bulanmışsınızdır artık. İhanetin, aldatmanın, yalanın olmadığı bir aşk gezegeninin kapısından içeri girer gibi...

Daldıkça gün batımına, göğün orta yerinde, size ait, sizden parça, bir şiir belirmediğini görürsünüz. Her kelimesi sevginizden damıtılmış harflerle oluşmuş, göğün ışığıyla ve göğün şefkatiyle açan bir çiçeğin yaprakları gibi bir şiirdir bu... Tıpkı o yapraklar gibi açılır şiir, birbirinize duyduğunuz berrak, masum sevgide... Ve okursunuz o şiiri, bir olmuş, yapışmış yüreklerinizle. Okudukça gün biraz daha batar... Okudukça gecenin kabuğu çatlamaya başlar ve sizi biraz daha yakınlaştırır kendi sırrına... Her şiir ayrı bir gün batımı; her gün batımı ayrı bir şiirdir. Her şiir, yaşamdan gün batımına serpiştirilmiş sevgi sözcükleriyle, yürek emeğiyle dokunur...

Gün batımını yalnız da paylaşırsanız, sevdiğinizle de paylaşırsanız çoğalrsınız. Gün batımının tüm yüreklere açık olan penceresinden içeri girip, evrenin aşka adadığı duyguların şahidi olursunuz. Evrenin tüm

yüreklere, gönenmiş mucizesidir gün batımı...

Yaşanası, gerçek bir masal; kokusu asla yitmeyecek, her batımında çoğalan bir sevgiyle açan bir anıdır gün batımı... Siz hiç gün batımını, tüm hüznelerinizden arınarak sindirdiniz mi ruhunuza? Gün batımı sizi bekler; efsunuyla, arzusuyla, umuduyla, sevdasıyla, sevgisiyle...

Oktay Coşar